

Jižním směrem od kašny nalezneme pamětní desku věnovanou našemu významnému romantickému básníkovi K. H. Máchovi, který si Bezděz a kraj kolem něj velmi oblíbil. Deska je umístěna symbolicky na zídce, připomínající stěny hradu Bezděz, kde bylo její původní místo. I ona má svoji historii, neboť záhy po okupaci naší země byla stržena a dlouho se o její existenci nevědělo. Po jejím objevení byla na podnět Miloslava Dismana, bělského rodáka a zakladatele Dismanova rozhlasového dětského sboru, umístěna na náměstí a stala se výrazem obdivu k velkému básníkovi.

Než park opustíme, můžeme nahlédnout do stíněného místa na konci kaštanového stromořadí, kde byla v první polovině minulého století vybudována napodobenina japonské zahrádky. Dnes tento záměr tichého a klidného koutu připomíná malé jezírko s vodotryskem a deska umístěná na kameni, jež zmiňuje účast městské spořitelny na upravení zahrádky.

Vydala Městská kulturní zařízení Bělá pod Bezdězem
pro potřeby informačního centra - 2015
tel.: 326 701 216, fax: 326 701 644
e-mail: mkz@mkzabela.cz
www.mkz.cz
sazba a tisk: © Tiskárna Čistá

BĚLÁ POD BEZDĚZEM PARK

Procházky městem I.

Procházka parkem

Zdejší náměstí je vzhledem k překrásnému parku, který se zde rozkládá, jedinečnou dominantou městské památkové zóny. Vzniklo jako přirozené společenské centrum historické části a tuto funkci plní dodnes.

V letech 2009 až 2010 proběhla „Regenerace části městského centra Bělá pod Bezdězem - I. etapa“, dotaci na realizaci projektu město Bělá pod Bezdězem získalo prostředím Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Střední Čechy.

Park se rozkládá na místě původního tržiště a svou rozlohou, více než dva a půl hektaru, patří k největším a pečlivou úpravou zároveň k nejhezčím parkům v Čechách. Hlavní cesta, po obou stranách obklopena mohutnými vzrostlými kaštanými, rozděluje park na dvě hlavní části protkané dalšími pěšinami. V jeho středu stojí stavba typická pro lázeňská města – hudební pavilon, postavený z iniciativy Klubu rodáků a přátel Bělé v roce 1933. V krásných letních večerech se zde dodnes pořádají promenádní koncerty.

Postojíme-li u pavilonu a pohlédneme západním směrem, spatříme pomník Na stráž!, dominující

Krátce po skončení války byl vyzvednut, aby zaujal své původní místo.

V blízkosti pavilonu je malý meteorologický stánek, který symbolicky připomíná působení dr. Emanuela Purkyně (syna Jana Evangelisty Purkyně), jenž v Bělé vyučoval na lesnické škole. Purkyně byl vynikajícím biologem a meteorologem, mj. položil základy modernímu vyhodnocování počasí. Dáme-li se šikmou pěšinou východním směrem, dojdeme i k jeho pomníku. Dr. Emanuel Purkyně je rovněž v Bělé pochován, a to na starém hřbitově obklopujícím kostel Povýšení sv. Kříže na náměstí.

V této východní části parku najdeme i řadu velmi řídké se vyskytujících dřevin, patřících ještě k původní výsadbě parku. Ten totiž vznikl

celému parku i náměstí. Je dílem významného českého sochaře Josefa Mařátky a byl věnován padlým z první světové války. Pomník představuje francouzského legionáře a jeho osud se stal za okupace a druhé světové války podobným osudu města i celé naší země. Byl totiž stržen a zakopán.

už v letech 1883–1884 z iniciativy profesorů a žáků lesnického ústavu, který v letech 1855–1904 využíval část bělského zámku.

Bělský park je však i jakousi naučnou stezkou, jež vypovídá o mnoha událostech, které se odehrály v jeho historii. Hrabě Arnošt z Valdštejna pořídil v roce 1681 na památku záchraně města od moru vysoký římský sloup (nazvaný podle této události morový), na jehož vrcholu je socha Panny Marie.

V jeho blízkosti je další historická stavba – barokní kašna. Zachovala se jako jediná z několika kašen

rozmístěných po městě. Ty sloužily k zásobení města pitnou vodou, protože prameny se nacházejí v okolních údolích, obklopujících město ze tří stran.

Při procházce pěšinkami kolem kašny si všimneme bronzové busty Ferdinanda Fiscaliho, dlouholetého ředitele již zmíněné lesnické školy. Žáci školy se o park starali až do zániku školy.

